

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

جاپانیا ملکیت دولت در اندیشه امام خمینی

، محقق خویی

جلد بام

این فصل

محقق، پژوهشگرو مدرس حوزه علمیه

www.Ketab.ir

سرشناس: فکری، امین، ۱۳۷۲ -

عنوان و نام پدیدآور: جایگاه مالکیت دولت در اندیشه امام خمینی (ره) و محقق خوئی (ره) / تألیف امین فکری
مشخصات نشر مشهد، انتشارات استاد، ۱۳۹۶ -

مشخصات ظاهری: ج ۱۴/۵ × ۲۱/۵ س.م.
شابک: ۹۷۸-۰۰-۶۶۳۶-۲۲-۱ ISBN: ۹۷۸-۰۰-۶۶۳۶-۲۲-۱

بها: ۱۵ ریال.

وضعیت فهرست زیرینی فیبا.

پادداشت: کتابنامه: ص. [۹۹] - ۱۰۴ - همچنین بصورت زیرنویس.

پادداشت: چاپ اول.

موضوع مالکیت (فقه).

موضوع خمینی، روح‌الله، رهبر انقلاب و بنیان‌گذار جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۷۹ - ۱۳۶۸ - دیگاه درباره مالکیت (فقه)

Khomeyni, Ruhollah, Leader and Founder of IR - Views on property Islamic law -

موضوع خوئی، سید ابوالقاسم، ۱۲۷۸ - ۱۳۷۱ - دیگاه درباره مالکیت (فقه)

موضوع (Islamic law) Property (Islamic law)

موضوع مالکیت دولتی.

موضوع: Government ownership

ردی کنگره اسلامی

ردیکنگردی

شماره کتابخانه: ۱۷۴۸

استواره، استاد: ایران مشهد، میدان سعدی، تلفن: ۰۵۱(۳۲۲۵۶۴۷۱)

www.NashreOstad.com ostad2500@yahoo.com

شماره ۱۷۴۸

تاریخ ۱۳۹۶

تیرماه

نام کتاب:

جایگاه مالکیت دولت دینیه امام خمینی (ره) و محقق خوئی (ره)

تألیف:

حجۃ الاسلام والمسیحین امین فکری

ویراستار و گرافیست:

علی کسرائیان، قاسم رمضانی، صالحی فکری

محمد رمضانی، زهرا فکری

طراح جلد:

تیراژ

قطع کتاب:

۵۰۰ نسخه

نوبت چاپ:

اول

چاپ:

شمس

بها:

۱۵,۰۰۰ تومان

شابک: ۹۷۸-۰۰-۶۶۳۶-۲۲-۱

مرکز پخش:

کتابفروشی های معتبر خراسان شمالی

فرشگاه مرکزی: مشهد، میدان سعدی، انتشارات استاد، فاکس (۰۵۱)۳۲۲۵۶۴۷۱ - تلفن (۰۵۱)۳۲۲۵۶۴۷۱

فرشگاه شماره ۱: مشهد، خیابان سعدی، بازارچه کتاب، تلفن (۰۵۱)۳۲۲۵۰۵۸۰

کتاب حقوق قانونی و شرعی برای مؤلف محفوظ است. تثییر تمامی یا بخشی از این اثر به صورت حقوقی یا علمی و تحقیقاتی با ذکر نام کامل مؤلف و نکات آزاد است، کهنه، توهیه، و ایجاد یا تغییر محتوا نیست. نقل مطالب به صورت معمول در مقاله های تحقیقاتی با ذکر نام کامل مؤلف و نکات آزاد است. متفاوت با محتوا موقب و محدود است. تقدیم پرسک قانونی قرار می گیرند.

این اثر بامجوز شماره ۴۷۱ مورخ ۰۴/۰۴/۱۳۹۶ م مؤسسه تنظیم و نشر آثار امام خمینی (س) به چاپ رسیده است.

فهرست مطالب

۷		مهندس
۱۳		اهمیت اینگاه پژوهش
۱۵		هدف از پژوهش
۱۵		فرضیه پژوهش
۱۶		پیشینه پژوهش
فصل اول: نایابی و ماهیت مالکیت		۱۷/
۱۹		مبحث اول: مفهوم شناسی مال، مالک، دولت
۱۹		مال
۱۹		تعريف لغوی
۲۲		تعريف اصطلاحی
۲۸		مال در اصطلاح اهل سنت
۲۹		مالکیت
۳۰		تعريف لغوی
۳۳		تعريف اصطلاحی
۴۲		دولت
۴۲		تعريف لغوی
۴۷		تعريف اصطلاحی
۴۹		ویژگی‌های دولت
۴۹		اقتدار عام و فرآگیر

۴۹	مقررات آمرانه
۵۰	انحصار مشروع قدرت
۵۰	استمارار دولت و عضویت غیر ارادی افراد
۵۲	مبحث دوم: ماهیت مالکیت
۵۲	گفتار اول: اسباب پیدایش مالکیت
۵۲	اسباب ابتدایی
۵۲	حرارت
۵۸	تجزی
۶۲	ایجاد
۶۲	احکام مرد و زیاء
۷۰	اسباب انتقامی
۷۰	اسباب قهری
۷۰	موت
۷۴	ارتداد
۸۳	اسباب ارادی
۸۴	تجارت
۸۵	غنائم جنگ
۸۹	گفتار دوم: بیان اقسام مالکیت
۸۹	مالکیت خصوصی
۹۲	اطلاق
۹۳	انحصار
۹۳	دوان
۹۵	مالکیت عمومی
۱۰۳	گفتار سوم: تشریع حقیقت مالکیت امام معصوم و دولت اسلامی
۱۰۶	خلاصه مطالب
۱۰۷	فهرست منابع و مأخذ

فقه شیعه در دوران معاصر با ظهور شخصیت‌های تأثیرگزار وارد مرحله جدیدی شده است که به لحاظ عمق و وسعت اندیشه ورزی با هیچ دوره‌ای پیش از این، قابل مقایسه نیست، به طور مسلم صرف نظر از دخالت عوامل پیرامونی، آن چه رابط پیشرفت نقش تعیین کننده داشته فقهای بزرگی است که توانسته اند رسالت خلیل مکتب مرحوم شیخ اعظم انصاری را در تحکیم، توسعه و ترقیح بنیان‌های اصولی فقه شیعه ادامه بدهند.

البته بررسی تأثیرات شگرف این جهد رججهاد عظیم در آفاق فکر تشیع و بلکه اندیشه اسلامی به این سادگی و جایزت اندک میسر نیست آن چه مادر این نوشتار در پی بررسی آن هستیم مقایسه مالک دلت در اندیشه مرحوم امام خمینی و محقق سید ابوالقاسم خویی مبنی بر آثار مترب بر هر یک از این نظریه‌هاست؛ به اعتراف تمام فقه پژوهان متعاقباً خویی از تأثیرگزارترین فقهای تاریخ معاصر در ابعاد مختلف اندیشه اسلامی است که با ژرف اندیشی و جامعنگری در متون دینی، اجتهاد شیعه را به طرز چشمگیر، متحول نموده است.

به اذعان برخی پژوهشگران اندیشه سیاسی مرحوم خویی، پاره‌ای از این تحولات را در عرصه فقه سیاسی هم می‌توان علی رغم تحمل تنگناهای

زمانه براو، احساس کرد. برابر این طرز تلقی، مرحوم خوبی در عین وفاداری به گفتمان مشهور در باب حکومت، مفاهیمی را در این زمینه باز تعریف کرده است که ظرفیت ترسیم الگوی یک حکومت اسلامی را با خود دارد. روش است موقفیت هرگونه الگو در این زمینه نخست منوط به جامعیت آن است و چنان چه برخی مولفه‌ها یا مهم ترین آن مسکوت مانده و یا شفافیت لازم را نداشته باشد فاقد کارآمدی خواهد بود؛ به طور نمونه، مناس مال برای تأمین نیازهای اقتصادی دولت یکی از مولفه‌های اساسی حکومت را تشکیل می‌دهد که نظریه پرداز عرصه‌های فقه سیاسی نمی‌تواند بدون پیش‌بینی از آن، از اضلاع حکومت به طور متوازان، سخن بگوید. برخلاف آنچه که بعدها به مرحوم خوبی نسبت داده می‌شود، می‌توان به صراحة از کلمات «ساوه» و «مشروعيت» حکومت اسلامی در عصر غیبت را به ریاست ولی فقیه اسناد باطل نمود، حال با این فرض، لاجرم باید قائل به مالکیت دولت شد و الابرازی اک فقیه به عنوان یکی از چالش‌های اندیشه سیاسی وی تلقی خواهد شد، ما درین نوشتار با بیان مواردی که در فقه مستعد طرح نظریه مالکیت دولت است به بررسی و مقایسه نظرات مرحوم امام و محقق خوبی نسبت به شخصیت حکومت دولت و مالکیت آن که بارزترین بُعد شخصیت آن را تمثیل می‌نماید خواهیم رداخت.

به طور مثال برابریان صاحب جواهر الكلام، این مسئله بعنوان «اعمال معاشری» است که نیمی از خمس در عصر حضور از آن امام معصوم است و بقیه آن متعلق به سادات نیازمند^(۱)، اما موضع اختلاف و تقابل آراء در این است

۱- المشهور بين الاصحاب شهرة عظيمه كادت تكون اجاعاً بل هي كذلك في صريح الانتصار و ظاهر الغنية وكشف الرموز أو صريحهما أنه يقسم ستة أقسام.

که آیا استحقاق امام علی‌الله‌بی نحو مالکانه است یا حاکمانه و به عبارتی آیا امامت حیثیت تعلیلیه است و یا تقییدیه و اگر به صورت مالکانه است باید در عصر غیبت با این مال که مالکش معین اما غائب است چه کرد؟

مرحوم خویی فرض اول راترجیح داده^(۱) و می‌فرمایند سهم مبارک ایشان باید در مواردی هزینه گردد که رضایت امام در آن وجوداً محرز باشد و حسنه مکلف نتواند مورد رضایت ایشان را تشخیص بدهد یا وجوه رجوع به معنیه جامع شرایط فتوی را احتمال بدهد که قطعاً محتمل هست، باید از باب آخر به قدر متنی، به فقیه تحويل بدهد، زیرا به صرف شک در جواز تصرف نسبت مال، بیگری، عقل و شرع^(۲) حکم به قبیح و حرمت تصرف می‌کنند و تنها موردی که می‌توان یقین داشت مکلف مجاز به تصرف است همین صورت اذن فقیه یارخوا به آن است.^(۳) عبارت منقول از ایشان در

صاحب جواهر، محمد بن حسن، جواز الكلام في شرح شرائع الإسلام، ج ۱۶، ص ۸۴ .
۱- و من جملة الموارد التي تجري فيها أصالة الاشتغال بالصرف فيها على اذن الفقيه هو التصرف في سهم الامام عليه السلام، لانه مال الغير ولا يصح التصرف فيه الا باذنه. فإذا علمنا برضاه بالتصرف فيه، وعدم وجوب دفنه أو القائه في البحر، وتبليغه الى الامين ليودعه عند امين آخر و هكذا الى أن يصل الى الامام عند ظهوره وذلك في مسألة عادي لتفويته ولا يرضى به يقيناً، وقع الكلام في أن التصرف في سهمه بصرفه في موالاته برضاه هل هو الفقيه الجامع للشرائط أو غيره، ومقتضى القاعدة عدم جواز التصرف في ما لا يدنه والمتيقن من نعلم برضاه و اذنه له في التصرف فيه هو الفقيه الجامع للشرائط، لعدم احتمال اذن الشارع لغير الفقيه دون الفقيه.

خویی، سید ابوالقاسم، موسوعة امام الخویی، ج ۱، ص ۳۶۱ .

۲- «لا يحمل مال امرئ مسلم الا عن طيب نفسه».

قطب راوندی، سعید بن هبة الله، فقه القرآن، ج ۲، ص ۳۳ .

۳- برگرفته از کلمات برخی از فضلاء حوزه علمیه قم.

صفحه قبل، نص در استحقاق مالکانه امام علیهم السلام و نوعی غفلت از رویکرد فقه حکومتی است و حال آنکه اگر استحقاق حاکمانه ایشان اثبات می شد اتفاق به حال حکومت اسلامی می بود و می توانستیم قائل به جایگزینی مالکیت دولت اسلامی معاصر عصر غیبت، در مورد سهم امام بشویم.

مرحوم امام^(۱) و بسیاری از علماء سابق و حاضر این نظریه را در بحث خمس و مسئله انفال بیان کرده و منصب ولایت را سبب استحقاق معصوم می نند ولذا موارد مذکور را در عصر غیبت در اختیار حاکم اسلامی و جزء بودجه دولتی تلقی نموده اند.^(۲)

۱- وأما في سهم الإمام عليه السلام فلأن المفهوم من الكتاب والسنة أن رسول الله صلوات الله عليه وآله وسلامه وكذا الأئمة الطاهرين سلام الله عليهم أرباب النصر في السهم كل في عصره، لا أنه ملك لهم.

امام خمینی رض، سیدروح الله، کتاب البیع، ج ۲، ص ۶۵۸.

۲- ومن الواضح أن سهم الإمام عليه السلام، كملك الأرضون التي هي من الدولة الإسلامية، أمرها بيد السلطان بما هو سلطان و ولـيـ و كلـ ماـيـ، بذلك، فالفقـيـهـ وـليـهـ منـ قـبـلـ المـعـصـومـينـ عليـهمـالـحـلـوةـ، فلا إشكـالـ فيـ أنـ لـلـفـقـيـهـ الإـذـنـ فيـمـاـكـانـ لـإـلـامـ ذـلـكـ فيـ تـلـكـ الجـهـاتـ العـامـةـ المرـبـوـطـةـ بـبيـتـ مـالـ الـمـسـلـمـينـ، أوـ بـحدـودـ بـلـادـهـمـ.

امام خمینی رض، سیدروح الله، کتاب البیع، ج ۳، ص ۲۶.

علماء معاصر اـنـ ظـاهـرـ القرآنـ الـكـرـيمـ هوـأـنـ قدـ شـرـعـ فـريـضـهـ الـمـسـلـمـونـ كـونـهـ منـ شـؤـونـ الـولـاـيـهـ وـالـحاـكـيـهـ للـهـ وـللـرـسـوـلـ، فـهـوـحـقـ الـإـمـارـهـ وـمـنـصـبـ الـوـلـاـيـهـ يـصـدـقـ مـاـ حـاـكـيـهـ فـيـ الـمـوـارـدـ الـقـيـمـهـ الـلـيـ لـمـ يـقـرـرـهـ لـهـ شـاـشـيـهـ ثـابـتـ، وـكـلـ ماـيـكـونـ مـنـ نـوـائـهـ وـشـؤـونـ الـحـكـمـ وـالـإـدـارـهـ، وـقـدـ كـلـ دـالـمـطلـبـ.

نتـيـجـهـ تـصـرـيـحـ الـأـيـهـ الشـرـيفـهـ بـهـ وـمـارـسـهـ الـبـنـيـ عليـهمـالـحـلـوةـ لـتـنـفـيـذهـ كـرـارـاـ، أـمـراـ مـرـكـوزـاـ، الـسـاحـافـيـ ذـهـنـ الـمـسـلـمـينـ، حتـىـ إـنـهـ قـدـ وـرـدـ التـعـبـيرـ فـجـلـهـ مـنـ كـتـبـ الـخـاصـهـ وـالـعـامـهـ بـأـنـ الـخـمـسـ حقـ الـإـمـارـهـ

هاـشـمـیـ شـاهـرـوـدـیـ، سـیدـمـحـمـودـ، قـراءـاتـ فـقـهـيـةـ مـعاـصـرـهـ، جـ ۲ـ، صـ ۱۴۴ـ.

وـقـيـاـلـ هـذـاـ الرـأـيـ الشـهـورـ رـأـيـ يـقـولـ بـأـنـ جـمـيعـ الـخـمـسـ مـلـكـ لـنـصـبـ الـإـمـامـةـ لـتـدارـ بـهـ شـوـؤـنـ الـنـصـبـ وـلـيـسـ نـصـفـهـ مـلـكـاـ لـلـأـسـنـافـ الـثـلـاثـةـ الـأـخـيـرـهـ وـلـاـ لـلـجـامـعـ بـيـنـهـ.

ایروانیـ، باـقرـ، درـوسـ تـمـهـیدـیـةـ فـیـ الـفـقـهـ الـاسـتـدـلـالـیـ، جـ ۱ـ، صـ ۳۹۷ـ.

امام خمینی رهنف:

القول في الانفال وهي ما يستحقه الإمام علی على جهة المخصوص لمنصب
امامته كما كان النبي علیه السلام لمناسته الإلهية^(۱).

مرحوم صاحب جواهر:

بل لولا وحشة الانفراد عن ظاهر اتفاق الاصحاب لأمكن دعوى ظهور الاخبار
في أن الخمس جميعه للإمام علیه السلام وأن كان يجب عليه الاتفاق منه على
الآحاد العلامة الذين هم عياله^(۲).

أهمية وجاهة پیشنهش

در حوزه مدیریت اجتماعی برنامه ریزی برای تعالی مادی و معنوی بشر،
هر عقل سليمی به لزوم وجود دارد. دولت‌ها حکم می‌کنند و اینکه همواره باید
عده‌ای که از صلاحیتهای لازم بر رهبردار هستند عهده دار امور آحاد یک
ملت باشند، اما پر واضح است که قیام با این مهم متوقف بر پیش بینی
منابع مالی برای دولت هاست و اینکه عنوانی همچون دولت نیز بما
اینکه دارای این عنوان هستند قابلیت تملک را داشتند چرا که در غیر این
صورت، تأمین نیاز و مصالح افراد یک جامعه نادرست خواهد بود و در
نتیجه نقض غرض از تشکیل حکومت پیش خواهد آمد.

با بیان تفصیلی موضوع مذکور و تشریح جمیع جوانب آن می‌توان
به اهمیت آن پی برد، چرا که مشروع یا ناممشروع بودن حکومت در عصر
غیبت، جواز و یا عدم جواز تصدی آن توسط غیر فقیه، موارد مصرف اموال

۱- امام خمینی رهنف، سیدروح الله، تحریر الوسیلة، ج ۱، ص ۳۶۸.

۲- صاحب جواهر، محمد بن حسن، جواهر الكلام في شرح شرائع الإسلام، ج ۱۶، ص ۱۵۵.

عمومی و دولتی، حدود اختیارات دولت اسلامی بگونه‌ای که حتی حق سلب مالکیت از اموال خصوصی را داشته باشد (در فرض تعارض با منافع عمومی همچون نیاز جامعه به بنادر و فرودگاه‌ها و فضای سبز و توسعه شوارع و غیره) همه و همه، آثار بسیار متفاوتی در مقام اداره یک جامعه و مشی عملی یک حکومت وضعی و اقتدار آن خواهند داشت.

مرحوم آیت الله سید ابوالقاسم خویی از معدود فقهایی است که به طور حجم‌گیر آفاق مطالعات فقه شیعه را در دوران معاصر، تحت تاثیر قرارداده است؛ هی با این که محور آموزش و پژوهش را متون کلاسیک فقه قرارداد اما در تفسیر رسانه‌های مسائل، شیوه‌ای را برگزید که بن‌ماهیه‌های آن را دانش گسترده و عمیق و دعم اصول و رجال، تشکیل می‌داد، به طور طبیعی، مرحوم خویی در حوزه ادب، اجتماع و تشکیل حکومت نیز علی رغم شرایط دشوار زمانه اش نظریه امتداوت از اسلاف خویش، ارائه داده که می‌تواند از ابعاد مختلف مورد پیش‌بینی نزد بگیرد.

به طور نمونه یکی از آن زاویه‌هایی که راستاط با این موضوع شایان تأمل می‌باشد پیش‌بینی منابع مالی دولت امامیت، آن در تملک اموال است. شاید در نظر اول بتوان ادعا کرد تا آنجا که ارث فکری مرحوم خویی مربوط می‌گردد هیچ نمونه‌ای مبنی بر پذیرش مالکیت دولت در آن، مشاهده نمی‌شود که البته این نقطه یکی از چالش‌های ادامه فقه سیاسی ایشان است که به نظر می‌رسد تحفظ تا حدودی بیش از اندازه بر ظواهر، مجال تکمیل یک نظریه را در این عرصه، ازوی سلب کرده است. افزون بر این، استظهاراتی که پیامد آن نهادینه شدن انبیاشت ثروت در دست افراد است بر محمل وفاداری تفسیر ظواهر متون نیز، هم خوانی کامل

ندارد. البته رویکرد مرحوم خویی در این باره تداوم گفتمان مشهور است و از این رو، این سنخ چالش‌ها اختصاص به اندیشه ایشان نداشته و بلکه به دیدگاه مشهور هم، تعمیم پیدا می‌کند.

یافتن راه حل مناسب برای تمکن عناوینی همچون دولت علاوه بر آموزندگی آن در مقام فهم نصوص، زمینه مواجهه منطقی با واقعیت دنیا و معاصر را که دولت در آن متکفل تامین نیازهای خود و رفاه مردم از طریق فضیلت‌های اقتصادی هست، نیز فراهم می‌کند. این را نیز باید یاد آوری نماییم که توجه به این موضوع در منابع فقه شیعه بیش تر حالت استطرادی داشته و به عوام تقدیر کمتر مورد نقض و ابرام، قرار گرفته است، از این رو، ناگزیریم به بررسی مصادیق بناء بپریم.^(۱)

هدف از پژوهش

هدف از این تحقیق بررسی یکی از مسائل فقه سیاسی (مالکیت دولت) در اندیشه دو فقیه از اکابر مذهب تشیع است و البته تفاوت‌های بسیاری که در مقام عمل براین دونظریه مترب می‌رسد، من جمله مالکیت دولت بر انفال (مراعع، جنگل‌ها، سواحل...) سهم امام معصوم و عصر غیبت، فعالیت بانکهای دولتی و... که موجب بسط ید دولت و داعاً آن در رابطه با اداره معیشت مردم می‌شود.

فرضیه پژوهش

به نظر می‌رسد، با در نظر داشتن ادله نقلی و جریان عقلائی مسئله در دنیای معاصر، و بدأهت لزوم تخصیص منابع مالی برای اداره حکومت‌ها

۱- برگرفته از کلمات برخی از فضلاء حوزه علمیه قم.

و تالی فاسد هایی که بر عدم مالکیت دولت مترتب می شود، بتوان قائل به مالکیت دولت اسلامی شد.

پیشینه پژوهش

در فقه پیرامون مالکیت دولت اسلامی مباحثی مطرح شده است و فقهای گذشته هر کدام به فراخور حال، در کتب فقهی خویش به طور ضمنی به این موضوع اشاره کرده اند. محقق خویی و مرحوم امام خمینی نیز به عنوان دوفتیه بزرگ و جامع نگر، به این موضوع پرداخته اند لکن اولاً مقایسه بین این دونظر صورت تکریته است و ثانیاً مرحوم امام با طرح توسعه مسئله ولایت فقیه و سکریت حکومت اسلامی ابعاد وسیع تری به موضوع بخشیده است که تحقیق این جمله در این زمینه وجود ندارد و مطرح شدن چنین بحثی ضروری به نظر می رسد.